

Ziua internațională a femeii - o istorie radicală

RÂVNA

2016

De-a lungul anilor, Ziua Internațională a Femeii – inițial destinată pentru a marca lupta inspirațională a femeilor asupra din cauza sexualității, a fost comercializată și deposedată de mesajul său radical; istoria acestei zi a fost uitată, alături de lupta și jertfa femeilor pentru drepturile elementare pe care le deținem și le luăm în derizoriu în ziua de azi.

8 Martie este Ziua Internațională a Femeii, în cele mai multe părți ale lumii acest eveniment și-a pierdut caracterul său politic și este adesea nimic mai mult decât un eveniment promoțional cu caracter “glossy” sau o vagă “sărbătoare” de “prețuire” a femeilor. Cu toate acestea este important să menționăm rădăcinile acestei zile, care provine din mișcarea socialistă de la începutul secolului XX și rolul jucat ca un punct focal în lupta pentru mai bune condiții de muncă, salarii mai mari, dreptul la vot, drepturi civile și o voce politică a femeilor.

martie 1857 – protest al femeilor care lucrează în industria textilă din New York, criticând condițiile de muncă și salariile scăzute. Protestatările au fost atacate de polițiști.

martie 1859 – angajatele din industria textilă din New York își formează primul sindicat.

martie 1908 – 15.000 de femei protestează la New York cerând reducerea timpului de lucru, salarii mai bune și drepturi de vot.

1910 – La a doua Conferință Internațională a Femeilor Muncii din Copenhaga, Clara Zetkin a propus ideea unei zi internaționale a femeilor muncii, pentru a evidenția asupra femeilor și a onora lupta lor pentru drepturi egale, inclusiv dreptul de a vota și de a candida pentru o funcție publică. Peste 100 de femei din 17 țări au convenit în unanimitate ca această zi va fi sărbătorită sub sloganul „Votul pentru femei, va unii puterea noastră în lupta pentru socialism.”

1911: Ca urmare a deciziei convenite la Copenhaga în 1910, Ziua Internațională a Femeii a fost sărbătorită pentru prima dată în Austria, Danemarca, Germania și Elveția, la 19 martie. Peste un milion de femei și bărbați au participat la mitinguri militând pentru drepturile femeilor la locul de muncă, formarea profesională, reducerea timpului de lucru, salarii mai bune, drepturi de vot și în sfârșit a pune capăt discriminării. Alexandra Kollontai, revoluționară rusă a capturat starea de spirit a militantismului din acea vreme: „Germania și Austria cu ocazia zilei internaționale a femeilor muncii, fierbea, tremurând într-o mare de femei. S-au organizat întruniri peste tot – în orașele mici și chiar și în sălile satelor, aceasta a fost cu siguranță, prima revoltă mare a femeilor muncii. Bărbații au rămas acasă cu copii, iar soțiile lor, gospodinele captive, au plecat la întruniri. În timpul demonstrațiilor din stradă, în care 30.000 de femei au luat parte, poliția a decis să elimine bannerele demonstranților, din fericire nu sa lasat cu vărsare de sânge deoarece au fost ajutate de către deputații socialiști din parlament.” O săptămână mai târziu, a avut loc tragicul „Triunghi de Foc” în New York City, un protest ce a luat viețile a peste 140 de femei muncitoare, cele mai multe dintre ele imigrante. Acest eveniment dezastruos a atras o atenție semnificativă asupra condițiilor de muncă și legislația muncii din SUA și a devenit un punct central al zilei internaționale a femeii.

1913: Femeile din Rusia au observat prima dată ziua internațională a femeii în februarie 1913, cu întruniri ilegale. Ele au extins această campanie până în 1914, multe dintre ele confruntându-se cu închisoare și exil de către regimul țarist.

Primul Război Mondial 1914-1918: Clara Zetkin și Rosa Luxemburg, liderul polonez al mișcării revoluționare din Germania, a folosit Ziua Internațională a Femeii ca punct focalizator în demonstrațiile anti-război din 1914 și 1915 în ciuda sabotărilor de către liderii de dreapta din SPD (Partidul Social Democrat). Luxemburg a fost asasinată în 1919, împreună cu Karl Liebknecht cu complicitatea guvernului SPD.

1917: De Ziua Internațională a Femeii, în Rusia, femeile din industria textilă au declanșat o grevă pentru „pâine și pace” ca răspuns la moartea a peste două milioane de soldați ruși în războiul mondial cât și pentru foametea cauzată de conflict, acesta a fost momentul începerii Revoluției din Februarie. Țarul a fost forțat să abdice și a fost format guvernul provizoriu. Greva femeilor a început la data de 23 februarie, în conformitate cu calendarul iulian utilizat la acea vreme în Rusia. Această zi în calendarul gregorian se găsește pe 8 martie.

În multe țări, în special cele din fosta Uniune Sovietică și Europa de Est, ziua internațională a femeii este încă o sărbătoare oficială datorită semnificației zilei de 8 martie 1917 descrisă mai sus. Mai târziu, cu nașterea stalinismului, natura progresivă a Revoluției Ruse a dispărut, drepturile femeilor au fost drastic scăzute, Ziua Internațională a Femeii a fost deposedată de caracterul său revoluționar, sfârșind ca o sărbătoare a mamei și a femeilor unde bărbații și copiii își onorează mamele și nevestele cu cadouri și flori.

Biblioteca Anarhistă

RÂVNA
Ziua internațională a femeii - o istorie radicală
2016

Preluat la 16.12.2022 de la <https://iasromania.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org